

TÍTULO.- XESÚS FICOU ESPIDIÑO

LEMA.- ALTARIUM

INTROITO

Velaquí o meu meniño,
o neno do meu contento.
A roupa de branco armiño,
o sorriso, un embeleco.
No berce está estendido
e nas mans un gran boneco.

Velaquí o meu meniño,
ben vestido e ao completo.
A roupa toda de liño.
Vese nel un grande afecto.
O seu mirar manseliño
produce moito respecto.

PETRO I

MANSIO

Todos lle piden ao neno
-que en Begonte ten a casa-
a roupiña do barrelo
aínda que o carro galego
e os apeiros de labranza
sexan como un caramelo
para os labregos da herdanza,
por ser figuras con selo
e ser novas de anovanza,
mais non teñen o destelo
nin tampouco a prestanza
da roupiña do pequeno
noso Deus, camiño e calma,
meu meniño, rei xarelo,
nosa luz, nosa esperanza.

que no berco se sustiña,

de moi pequena estatura,

mais grande, e marabilla,

dono do sol e da lúa,

da bondade e da xustiza.

Puxo o mundo en harmonía.

Redentor e pacifista.

Meniño de gran valía.

PETITO 1

Achegouse unha rapaza
presumida e boa planta,
pedíndolle a carapucha
con que a cabeza cubría
para gadarse da chuva,
cunha goteira “cabrita”
fixo como travesura
no Belén que de gorida
era a morada conxunta
de Xosé e de María

...

-mais o furado resulta
que o vento llo abri-
Caía a gota con bravura
e nada lle impedía
empapar a criatura
que no berce se sostíña,
de moi pequena estatura,
mais grande, á marabilla,
dono do sol e da lúa,
da bondade e da xustiza.
Puxo o mundo en harmonía.
Redentor e pacifista.
Meniño de gran valía.

PETITIO 2

RESPONSIO (Variatio 1)

Estribillo

Velaquí o meu meniño,
o neno do meu contento.
A roupa de branco armiño,
a carapucha, un embeleco.
No berce está estendido
e nas mans un gran boneco.

con que gardase do frío.

Ti tes yaca e bol marcho

que sierto che dan acolio;

eu non teño un pendello

coa tamponco un acuballo

e sinto un grande flaxelo

do frío que pasa o meu fillo.

PETITIO 2

Vén despois un raparigo
algo fraco e circunspecto,
acercóuselle ao ouvido
e díxolle o moi fresco
“os teus patucos de liño
eran bos para o meu pequeno
aínda que sexan de fio.
El non ten ningún paxelo
con que gardarse do frío.
Ti tes vaca e boi marelo
que alento che dan acotío;
eu non teño un pendello
nin tampouco un acubillo
e sinto un grande flaxelo
do frío que pasa o meu fillo”.

RESPONSIO (Variatio 2)

Estribillo unha parella

de Deus adorar,

Velaquí o meu meniño,

o neno do meu contento.

A roupa de branco armiño,

os patucos, un embeleco.

No berce está estendido

e nas mans un gran boneco.

Agóchase nunha ponteila

que se vén edificar

en Begonte, que Sarvedra

teñen a ben do nomear.

Pedíulle "o bodi", a manceba,

que ao neno estaba a abrigar;

así cando o recen veña

teñan con que o tapar.

Xesta sabe da cuneta

en que están a chorar,

por iso, axiña e con presa

o "bodi" accede a doar.

PETITIO 3 (Variante 3)

Abeirouse unha parella

ao noso Deus adorar,

emigrante era ela,

de Siria era o rapaz,

preñada fora na guerra,

de nove meses estará.

Tampouco teñen vivenda

nin cartos con que pagar.

Agóchanse nunha pontella

que se vén edificar

en Begonte, que Saavedra

teñen a ben de nomear.

Pediulle “o bodi”, a manceba,

que ao neno estaba a abrigar;

así cando o recién veña

teñan con que o tapar.

Xesús sabe da cuneta

en que están a morar,

por iso, axiña e con présa

o “bodi” accede a doar.

RESPONSIO (Variatio 3)

Velaquí o meu meniño,
o neno do meu contento.
A roupa de branco armiño,
O “bodi”, un embeleco.
No berce está estendido
e nas mans un gran boneco.

fixo un grande pataleco
e remitiu por chorar.
Tan grande era a rabecha,
parencia e rabuxa que de
que Xcais fixo un apelo
á Virxe para llo dar.

PETITIO 4 (Variante 4)

Un pícaro ben pequeno,
de tres aníños, quizá,
foi a Begonte, o neno,
ver o Belén desprazar.

Gustoulle tanto o boneco
que Xesús tiña nas mans, . . .
fixo un grande patalexo
e rematou por chorar.

Tan grande era o rabecho,
perrencha e rabuxa que dá
que Xesús fixo un aceno
á Virxe para llo dar.

RESPONSIO (Variatio 4)

CONCLUSIO

Velaquí o meu meniño,
o neno do meu contento.
A roupa era como armiño.
O sorriso, un embeleco.
No berce está estendido
e nas mans non hai boneco.

Se non creas o que che digo

a Begante baste chegar

ver o Belen supedito

e ao meniño, o príncipe.

Noso Deus, calma o camiño.

rei xaralo, meu meniño,

luz da terra, sol do mar.

TÍTULO - XESÚS FICOU ESPIDIÑO

LEMA - ALTARIUM

CONCLUSIO

Xesús ficou espidiño.

Todo o que tiña foi dar,
quedou sen roupa de abrigo
en cueiriño corporal
que era o único tecido
co que se podía tapar.

Se non cres o que che digo
a Begonte haste chegar
ver o Belén susodito
e ao meniño, o principal.

Noso Deus, calma e camiño,
rei xarelo, meu meniño,
luz da terra, sol do mar.

A roupa toda de liño.

Vese nel un grande afecto.

O seu mirar manselino

produce moito respecto.

TÍTULO.- XESÚS FICOU ESPIDIÑO

LEMA.- ALTARIUM

Nome e apelidos : XOSÉ OTERO CANTO. (José Otero Canto)

D.N.I.: 33.806.672-F

Enderezo: RÚA RAMIRO RUEDA, 12-2º

C.P.-27003 LUGO

Teléfonos.- 982.22.87.92 / 637.18.42.36

Correo electrónico: joseotercanto@edu.xunta.es
joseotercanto@hotmail.com

DATOS BIOGRÁFICOS

-Naceu o día 06-06-1951 na Ponte de Outeiro, (Castro de Rei) A CHAIRA, Lugo.

-Remata Maxisterio no ano 1967.

-Licenciado en Filoloxía, Sección: Románicas, Subsección: Español. (1970-1975)

-Exerce como Profesor no "Colexio Fingoi" de Lugo nos anos 1977-1979.

-Despois de estar destinado en varios Centros educativos, hoxe e Profesor no I.E.S. "Lucus Augusti" de Lugo, centro no que estudara de pequeno.

-Catedrático de Lingua Castelá e Literatura.

DATOS BIBLIOGRÁFICOS

Publicacións en galego : Poemarios.

1).- "Salaios da Chaira". Fundación Manuel María. Ano 2006. Lugo.

2).- "Arelas de prata e soños". IESCHA. 2008. Lugo.

3).- "Miño, río pai e amigo". Fundación Manuel María. Ano 2010.

4).- "Guía poética da muralla de Lugo". Concello de Lugo. Muralla 10. Lugo 2010.

5).- "Outono, mancebo céfiro de ás ergueitas". Espiral Maior. A Coruña 2010

6).- "Poemas da cidade". Ed. Follas Novas. Libros da Frouma. Santiago de Compostela 2010.

7).- "Poética da viaxe". IESCHA 2012. Lugo

8).- "Nenias chairegas". Editorial Alvarellos. Santiago de Compostela 2013

9).- "Valuria". Ed. Irmandade Manuel María. Betanzos. 2015

10).- "As Catedrais, portas do misterio". Concello de Ribadeo. 2016